

Camiel Eurlings over Nico 'ANWB' Aarsbergen:

**'Een partner om
mee te sparren'**

Camiel Eurlings, zoon van een gedeputeerde in de provincie Limburg, is politicus in hart en nieren. Al tijdens zijn studie technische bedrijfskunde werd hij gemeenteraadslid in Valkenburg aan de Geul. Vier jaar later, in 1998, scoorde hij met een persoonlijke campagne in Limburg zoveel voorkeurstemmen, dat hij vanaf een onverkiesbare plaats regelrecht in de Tweede Kamer belandde. Na zes jaar vertrok hij in 2004 naar het Europees Parlement. Daar is de alom als bekwaam én sympathiek aangeuide Limburger nu voorzitter van de Nederlandse CDA-delegatie. Die op haar beurt onderdeel is van de fractie van de Europese Volkspartij en Europese Democraten (EVP ED).

“Te ‘pushy’ werkt bij mij niet”

Voor dit interview verplaatst Camiel Eurlings zich terug in de tijd dat hij Kamerlid was en beschrijft zijn contacten met de ANWB, vooral in de persoon van Nico Aarsbergen.

“In 2001 werd ik in de Kamer namens het CDA hoofdwoordvoerder voor Verkeer en Waterstaat. Nico kende ik reeds lang voor die tijd. We hadden elkaar op talloze andere momenten gesproken. Zijn sterke punten: hij is een aimabel mens, zeer correct, bescheiden, heel gericht op de inhoud en niet zo ‘pushy’, hij dringt zich niet op en duwt niet door”, constateert Camiel. Nico stak daarmee ‘positief af’ ten opzichte van veel van de vertegenwoordigers van allerlei organisaties die rond het Binnenhof hun beïnvloedingswerk doen. “Een zeldzaam prettig contact”, vat Camiel samen.

- **Tweerichtingverkeer**

Wat voor soort interactie was er, hoe verliep dat contact? Camiel: “Dialogo, open discussie, sparren, elkaar uitdagen. Nico kwam niet met een eigen riedeltje om dat dan even ‘af te draaien’. We hadden volwas-sen discussies, waarin hij ook open stond voor kritiek op zijn eigen organisatie. Nico legde iets voor op een ingetogen manier: ‘Wij vinden dit en dit belangrijk, hierom en daarom. Misschien kun je er wat mee’. Te pushy werkt bij mij niet. Ik waardeer dat Nico namens de ANWB altijd heeft geredeneerd vanuit de inhoud, dossierkennis: waar hebben we het precies over. Zo is een vertrouwensband gegroeid met de persoon Nico en via hem dus met de ANWB”, legt Camiel uit. “Daar word je beiden sterker van. Bijvoorbeeld destijds rond het Rekeningrijden: Wij stonden allebei - namens CDA

en ANWB - achter het principe dat de gebruiker betaalt, maar we waren beiden zeer kritisch op het voorstel van minister Netelenbos. De systeemkosten waren te hoog en er moest éérs meer geïnvesteerd worden in de infrastructuur. Het kwam in die vorm toen vooral neer op te veel betalen, betalen, en te weinig investeringen. Wij bespraken met elkaar wat we ervan vonden. En dat ging heel anders dan bijvoorbeeld met milieuorganisaties”, herinnert de Europarlementariër zich nog goed. De relatie behelsde niet alleen het goed onderbouwd inbrengen van ANWB-standpunten en daarmee effect hebben op de politieke besluitvorming. Camiel: “Het was tweerichtingverkeer. Ik kon mijn mening toetsen en het gebeurde ook wel dat ik eens een vraag via Nico aan de ANWB had: weten jullie hoe het op dit gebied met thema x in dit of dat buitenland zit? Er was sprake van *wederzijdse* beïnvloeding. Wat een politicus zegt is ook niet zomaar gekwek. Daar moet je als organisatie ook serieus mee omgaan. En dat deed Nico. Zo was de ANWB via hem voor mij ook een vraagbaak, kennisbank”.

- **De kracht van de ANWB**

Welk beeld heeft de politicus in de loop der jaren gekregen van de ANWB? Camiel: “De ANWB is een grote vereniging, met een bedrijf. De core business is de vereniging, het spreken vanuit de leden, op basis van ledenraadpleging. Dat maakt je veel breder en interessanter als gesprekspartner. Dat maakt de ANWB anders dan anderen. Die kracht, de kennis, het clubgevoel gecombineerd met inhoudelijke expertise, dat is veel moeilijker te kopiëren dan een aantal commerciële producten. Ik zou tegen de ANWB zeggen: blijf jezelf en ga uit van die

**“Wat een politicus
zegt is niet
zomaar gekwek”**

kracht. In het belang van Nederland en van de leden. Ik zou het waarachtig jammer vinden als die kracht zou afnemen. We zijn een land waarin het maatschappelijk middenveld sterk georganiseerd is. Veel burgers hebben meer vertrouwen in de ANWB dan in de overheid. Dat middenveld - inclusief de ANWB - is dus hard nodig om in de politiek tot goed beleid te komen”.

Hoeveel invloed heeft de ANWB vanuit die positie, op de politieke besluitvorming? Camiel: “Ik heb zelf altijd geprobeerd eigenstandig mijn mening te vormen en lijnen te trekken in de politiek. In het proces van het formuleren en toetsen van mijn mening is het waardevol om aan iemand te kunnen vragen hoe hij er tegenaan kijkt, wat hij ervan vindt. Ik heb altijd geprobeerd goed beslagen ten ijs te komen. In een Kamerdebat moet je echt goed voorbereid zijn, scherp definiëren waar je staat en onderbouwen. Dán kun je overtuigend zijn!

Nico's inbreng was daarbij waardevol: hij had altijd snel een reactie, gedegen, goed onderbouwd. Dat heeft belang en dus ook invloed op mijn oordeel. Als iemand wat inbrengt dat rammelt of slecht onderbouwd is, dan leg ik het uiteraard naast me neer. Maar ik vind het heel waardevol als ik iets aangereikt krijg waar ik bijvoorbeeld zelf nog niet aan had gedacht. Dan kom je verder, met volwassen discussie, hoor- en wederhoor”.

